

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dzwoleniem

IMPERATORA I M. C. CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 16. MAIA 1803. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. z. Maia.

General artylleryi Korsakow naznaczony Prezydentem Collegium górniczego zasiadać będzie w Senacie. Czuhuiewskiego półku Podpółkownik Płatow zwrócony do woyska Dońskiego. Półkownik Szewirew został komendantem 9. batalionu artylleryi; tegoż batalionu zmarły Major Lidere wymazuje się z raog listy. — Ukazem 4. Lutego J. I. Mość zostawił prawo wybierania Sekretarzów wszystkim sądom; toż samo pozwolenie dziś rozciąga do rządzących Guberniami. Podolski Wice Gubernator Krzyżanowski uwalnia się od służby z rangą Aktualnego stanu Konsyliarza. Doktor w Cronstadtzkim Szpitalu Lakman został Konsyliarzem stanu. Tajny Konsyliarz Aliabiew uwolniony od prezydowania w Collegium górniczem zasiadać będzie w senacie z zatrzymaniem, gaży dawniejszey. Stanu Konsyliarz Graf Saken został Aktualnym Kammerherem.

z Wiednia 12. Maia.

W Prowincyach dawniey Weneckich urzędy cywilne i woyskowe podług nowego przepisu już są urządzone; dawne prawa, ustawy, i zwyczaje stosownie do teraźniejszych okoliczności odmieniono. Do stołecznego miasta Weneccy zład postano wiele armat, wozów, i amunicyi z dywizyi artylleryi. A ponieważ trudno jest przewidzieć, jakim sposobem zkończą się zatargi Francuzów z Anglikami, na granicy Włoskiej Cesarz wytknąc rozkazał oboz na 40. t. żołnierza. — Z RPtą Liguryjską zrobił Dwór umowę względem wysłania posłów; z naszey strony poiedzie do Genui Baron Justi; z tamtąd wzajemnie spodziewany jest Ob. Boccardi. — Podróż Włoska już nie nastąpi; Monarcha inna ma przedsięwziąć do Gallioy, gdzie wiele regimentów Węgierskich zgromadzić kazano. Żołnierzom po garnizonach na straż ciągnąć zalecił Arcy Xiążę Karol ze wszelkim porządkiem iak do marszu dalekiego, ażeby w czasie pokoju nie zapominali woiennych obyczajów.

Abdal Wechab, donoszą z Constantinopola, co w Arabskim języku znaczyć ma rozkrzewienie światłości, liczy już strażników 150. t. Radę swoię złożył z Szeików i Wodźów Arabskich, którzy się do niego przyłączyli z całemi pokoleniami. W kilku oświadczeniach do narodu prostego wydanych wyraził, iako pragnie religią Mahometańską przywrócić do początkowey czystosci, według przepisów Alego. Cały kraj między Mediną, Mekką, i Bafsorą temu hołduje. Zmierzając do Alepu znalazł odpor wielki od kilku Szeików przeciwnie myślących; naostatek ich zwyciężył i rozproszył. Usiłuje teraz podbić kraie z Egiptem graniczące, pociągnąć do siebie Mammeluków, i liczne pokolenia Arabskie, które tam się znajdują. Dotąd

nie opanował żadnego z miast większych. Mekka i Medina zajęte są garnizonami Tureckimi; tych kommandanci o pomoc prosili Sułtana; posłano im wiele dział, amunicyi, kanonierów, obiecując posilki znaczniejsze. Jakoż woyska rozłożone w Natolii rozkaz odebrały pośpieszać do Arabii na przytłumienie rokoshu.

z Mediolanu 29. Kwietnia

Na granicach państwa Papiezkieg zgronadza się liczna armia Republikantska z dwóch dywizyi złożona, Włoskiej i Francuzkiej. Pierwszey hetmani General Lanah, drugiey Verdier. Złożone z wyboru i czoła półbrigad i regimentów, odbiorą wkrótce liczną artylleryą, i w zupełney gotowosci stać będą czekając pierwszego hasła do marszu. Główna kwatery Francuzów w Faenza, Włochów w Rimini. Tych oglądał i ćwiczył d. 24. General en chef Murat pod murami naszey stolicy; dywizya zawiera pierwszą i drugą półbrigadę Włoską, pierwszą półbrigadę cudzoziemców, pierwszy regiment Włoskich huzarów, pierwszy regiment jazdy cudzoziemskiej, dwie kompanie Włoskich kanonierów. Nazajutra wszyscy ruszyli zmierzając ku granicom; zastąpiły miejsce druga i czwarta półbrigady, z drugim regimentem strzelców Włoskich. Dywizya Francuzka nad rzeką Rubicon rozłożona od naszey liczniejszą jest bez porównania. Pino został kommandantem pierwszey dywizyi na miejscu S. Lecchi; General Julien w Bononii, Miłaszewicz w Mediolanie, Fiorella w Modenie, i razem Departamentów Panaro i Crostolo.

W Toulonie budować zaczęto 6. okrętów liniowych od 74. armat, które w 6. miesiącach dokończone być powinny; oprócz wielu fregat i mniejszych statków woiennych. — Wice Prezydent Melzi pisał do Prefektów Departamentowych, naganiając że regestrowi konskrypcyi woyskowej nie zakończyli, chociaż zamierzony czas upłynął. Wiele na tém zależy RPtę. Bez armii, powiada, niema oyczyzny, niema narodu. Kto chce widzieć kraj ginący, utrzymywać będzie, że konskrypcya mniej potrzebną; a jednak bez nięj któż armią dopełni; kto RPtę powagę ziedna u postronnych, spokojność domową zabezpieczy. — Przed portem Liworny pokazało się kilka woiennych okrętów Angielskich; kupieckie które stały w porcie, do nich się przyłączyły, czekając iakim sposobem ugodzone zostaną spory dwóch narodów grożące bliską wojną.

W Corfou ogłoszono ustawę iak następuje: 1. Gdy panowanie Wenetów na tych wyspach ustalo, a na miejscu onego stanęła RPtą 7. znąc ziednoczonych; obywatel każdy powinien znać, i pełnić nowe obowiązki; znaczniejszy szukać mają u rządu odnowienia tytułów swoich i inwestytury. Przeto Xiążę RPtę 7. wysp sta-

nowi: 1. Każdy pan lenny, Margrabia, Graff, Baron stanowszy przed Senatem pokaże dowody tytułów swoich, ażeby odnowione być mogły i przyznane. 2. Osobom znajdującym się za granicą czas na to pozwala się 6. miesięczny; zostający w kraju za 3. miesiące dopełnią co przepisano. 3. Kto zaniedba wypełnić to zalecenie, od tytułów i dzierżaw, odpadnie, które tym sposobem przejdą do Skarbu RPtey.

Od Szwajcarskich granic 5. Maia.

W Friburgu czynią przygotowania do następującego seymu, na który zgromadzić się mają posłowie wszystkich Cantonów do tego miasta, według przepisu nowej konstytucyi. Landgraf Hesse Casselski idąc za przykładem Badeńskiego Margrabi i Xiążęcia Wurtembergskiego, przyiósł uroczyscie tytuł Elektorski. Wkrótce podobno pierwsza izba Seymu Rzeskiego pomnożoną zostanie. Baron Buhler poseł Rosyjski podał Seymowi notę oświadczając życzenie Imperatora Imci, ażeby Xiąże Meklemburski na dostojność Elektorską był wyniesiony; Monarcha tę powolność Rzeskich Stanów poczyta dla siebie za nagrodę trudów podjętych w przywróceniu onym porządku i spokojności. Minister Francuzki Laforest podobną notę podał Seymowi, oświadczając jak bardzo pierwszy K. konsul pragnie, ażeby stało się zadość chęciom Imperatora Imci. Stany Seymujące rzecz wzięły na uwagę.

Dotąd na Sevmie Rzeskim Ratisbona utrzymywała dyrekcyą w izbie miast wolnych; dziś gdy przez indemnizacyę została wyłączoną z liczby, Norimberga, Auszpurg, Hamburg, Bremen, Lubeck postanowiły, że ta dyrekcyja co lat dwie koleją do nich ma przechodzić. — Arcy Xiąże Ferdynand brat Cesarski, niegdy Xiąże Toskański przybył do nowej stolicy Saltzburga z Hrabiami Manfredini i Capponi. Strzelano z armat, dzwoniło we wszystkie dzwony; lud niezliczony powietrze napełniał okrzykami radośnemi, wojska paradowały; wieczorem oświecono całe miasto. Nazajutrz Arcy Xiąże odbierał powinszowania; Ministrów, urzędników Magistratu, i w kościele Katedralnym był na nabożeństwie — Xiąże d'Orange przez pełnomocnika oświadczył Seymowi w Ratisbonie, że synowi swojemu odstępuje wszystkich krajów, które przez indemnizacyą otrzymał, bez wyłączenia żadnego, sam przestając na dzierżawach dziedzicznych swojego domu, Nassau — Hadamar, Siegeu, Dietz, i Dillenburg.

Elektor Arcy Kanclerz Rzeski, dawniej Moguncki, jak Biskup Constancyeński pisał do Landammana d' Affry, winszując stopnia w RPtey pierwszego, wzywa razem do zrobienia układów pożytecznych Katolikom Szwajcarom, którzy do dycezyi jego należeli. Landamman poważając wysokie talenta uczonego Elektora, chętnie przyiósł ofiarę — Landamman prosił Wice Prezydenta Melzi o wstrzymanie przedaży dóbr należących do Grisonów w Waltelinie; zezwolił na wszystko Melzi zapewniając oraz, że związki przyjacielskie między dwoma narodami zachowa świątobliwie — Po wszystkich prawie Cantonach dokończone są elekcyje nayspokojniey; obrane rady większe i mniejsze przystąpią do pełnienia przyjętych obowiązków. Generał Lecourbe tu jest spodziewany z licznym wojskiem; które podobno do Włoch pójdzie; wyznaczył tego rycerza Konsul Inspektorem piechoty 5 i 6 dywizyi; Generał S. Suzanne podobny obowiązek przyiósł w 4. Departamentach nad Renem od Niemiec oderwanych; Schawenburg w Grenoble, Dijon, i Lionie.

Generał Adutant Rapp przez Basel powrócił do Paryża, nie wiemy po co był przysła-

ny do Szwajcarów. To pewna, że miał tajemne i bardzo ważne zlecenie do Landammana Reading. odprawił z nim w Schwitz długą rozmowę; o której ten dać miał sprawę radzie Cantonu. Rapp oświadczył względy najwyższe Konsula dla małych Cantonów, przydając że gdyby nawet inne nie stosowały się do aktu pośredniczego, a rząd Francuzki został przynaglonym użyć przeciw nieposłusznym ostrzejszych środków; te jednak rozciągać się nigdy nie będą do Schwitz, Ury, Unterwalden, których wolność i niepodległość zawsze Konsul zachowa w pamięci. Pragnie Buonaparte, ażeby kilka jeszcze Regimentów Szwajcarskich mógł zaciągnąć na żołd Francuzki; jeśli przyjdą na to z Paryża pieniądze na ochotnikach zbywać nie będzie; od wieków utrzymywaliśmy zawsze ludu część znaczną w obcej służbie, która po zakończoney kapitulacyi powracała do oczyszczonych progów, kraj zubożała groszem oszczędzonym. Wiadomo każdemu, jak wiele Regimentów Szwajcarskich przed rewolucyą znajdowało się we Francyi, Hiszpanii, Hollandyi, u Neapolitańskiego i Sardyańskiego Królów.

z Hagi 10. Maia.

Posel Batawski Stenwyck przysłał wiadomość do Regencyi, że Lord Whitworth już wyjeżdżający z Paryża odebrał rozkaz gońcem z Londynu aby się zatrzymał; póki nie powróci z odpowiedzią kuryer od Konsula postany do Generała Andreossy z nowemi propozycyami ugodliwemi. Ta okoliczność umysły i nadzieję podniosła w kraju naszym; spodziewać się jeszcze możemy pokoju przedłużenia. Tym czasem wojska Francuzkie coraz w liczbie znaczniejszy idą przez Chwiał do Nimegi. Generał Montrichard stanął na ich czele; tu spodziewamy się nowego Wodza. Z Londynu Generał Andreossy miał wyjechać d. 6; lecz przybywszy do Dover zatrzymał się czekając nowych rozkazów. Senator Biskup Gregoire znajduje się w Amsterdamie. Francuzi obozową pocztę urządzili — W pismach naszych czytamy, że gdy Admirał Leissegues powracając z Constantinopola zawinął do Malty, Komendant eskadry Angielskiej w tym porcie domagał się koniecznie, ażeby Francuzi flagę zpuścili na powitanie. Odmówił Leissegues; przydając iż mogą Anglicy zatopić w morzu lub zapalić okręta RPtey, lecz żadnym postrachem niewymoga, ażeby czynił przeciw honorowi narodu własnemu; dozwoleńo spokojnie powracać do Toulonu.

z Londynu 7. Maia

Wielkie zakłady są poczynione, że Lord Whitworth wyjechał z Paryża. Gruntuje się to mniemie na rozkazach przesłanych od Ministrów posłowi, ażeby powracał jeśli ultimatum naszego nie przyjmie Konsul. Przewłoka nam szkodliwa, Francyi nieskończoną korzyść przyniesie; dając czas przygotowania się do odpru, gdy w Anglii wszystko już jest przysposobiono do napaści. Wydatek na uzbrojenie floty, zgromadzenie wojska i milicyi poniesiemy niezmierny; a przytém lepsza jest woyna przy nadziei zwycięstwa prawie nieomylny, niżeli pokój krótki, niepewny, i nietrwaly, który wkłada konieczną potrzebę największej ostrożności. Jeżeli woyna się zapali, Król ma odmienić Ministerium wzywając do rady mężów naczyniejszych, w domu i za granicą wstawionych, jakimi są: Pitt, Fox, Scheridan etc. Słychać iż wkrótce zabroniono będzie Anglikom iechać do Francyi — Kupcy na morzu śródziemnym handlujący najwięcej teraz wiele Duńskich okrętów do przewiezienia towarów swoich, chcąc one tym sposobem zabezpieczyć.

Wczora Lord Maire list odebrał, w któ-

rym Lord Hawkesbury oznajmuje, że negocjacje z Francją po przyjacielsku są dokończone. Rozgłoszona wiadomość między ludem ten skutek sprawiła, że papiery od 64 podniosły się do 71. procentów. Pokazało się wieczorem że list i wiadomość zmyślone były; papiery odpadły natychmiast do 62, a wszystkie kontrakty w dniu tym potynione przez podstęp niegodziwy, ogłoszono za nieważne. Ktoby donosił autora listu, odbierze nagrody 5500 F. S. — Dziś Minister Addington ostrzegł izbę niższą, że Król Jmć za dni kilka przelożyć każe Parlamentowi, iak negocjacje z Konsulem prowadzone były; Ambassador Andreossy prosił o pasport, chcąc wyjechać z Anglii w tę samą chwilę; w której się dowie że Lord Whitworth opuścił Paryż. Wprawdzie Król zalecił Lordowi dnia pewnego powracać do Ojczyzny, iesliby dzieła pokoju dokonać nie mógł szczęśliwie; dotąd iednak Ministrowie nie odebrali rappottu o Wyjeździe Posła; rozumieli że już jest w drodze; przed przybyciem jego więcej Ministrom obiawiać nic się nie godzi.

Okręta saletra ładowne w portach przytrzymać rząd rozkazał. Wszystkim Officerom morskim na mieysca wyznaczone pośpieszać zalecono. Admiral Cornwallis długie rozmowy miewa z Lordem S. Vincent; iemu podobno dostanie się najwyższa komenda wielkiej floty w kanale Manche. Admiralicya ostrzegła floty kupieckie w naszych i postronnych portach stojące, ażeby bez wojennej straży nie ważyły się pod żagle wychodzić — Politycy tuteysy bardzo wielką troskliwość pokazują o los Portugalii, iezeli z Francją góków zerwiemy; niemniej pamiętać trzeba o Neapolu i Hannoverze — W Portsmouth na teatrze 6 młodych Officerów morskich przez swawolę stali się przyczyną wielkiego zamieszania; są i wojskowy wszystkich skazał na zapłacenie po 40 FS. — Poseł Amerykański w Paryżu Livingston odebrał od Ministra Talleyrand zapewnienie, że Francya poważać będzie statecznie prawa i przywileje obywatelów PRtey z przymierzony; Konsul przyimując od Hiszpanów Louisianę obowiązał się uroczyście zachować w całości traktaty i umowy stosowne do tey osady przez Króla Katolickiego zawarte i potwierdzone.

Przed kilku dniami Reprezentant Patten, z opozycyi, dziś Grey chciał przynaglić Ministrów, ażeby nie czekając końca negocjacyi stan tey opisywali Parlamentowi. Patten mianowicie zarzucał Ministrom, że najważniejsze wiadomości, iakie są ustąpienie z Egiptu, przygórka dobrej nadziei i tym podobne przez Faancuzkie pisma do nas przychodzą; inaczej nie wiedziałby o nich naród. Usprawiedliwił się Addington, i nakoniec po długich sporach wniosek Greya odrzucony większością głosów 185. przeciw 98. W tém zdarzeniu wielu reprezentantów głośno wychwalało Administracyą Addingtona, dowodząc że pod nim Anglia w domu spokojna, za granicą poważana była. Gdy ktoś wspomniał w mowie odpowiedzialność Ministrów naszych: „Za tę, zawołał Martin, nie dałbym złych groszy”

z *Munich 29. Kwietnia.*

Wspomnieliśmy dawniej, iakie odmiany w państwie swoim czynił zamysła Elektor Bawarski; dajemy teraz o nich wiadomość dokładniejszą. Cokolwiek w roku przeszłym postanowiono jest w prowincyach Bawarskich o zniesieniu, zmniejszeniu, przemianie Kapituł, Opactw, Klasztorów, i zgromadzeń duchownych; rozciągając się ma do dzierzaw przez indemnizacyą postąpiionych Elektorowi w Cyrkule Frańkuskim i Szwabskim. Naprzód zaś osoby wy-

brane przystąpią do zniesienia zakonów, kwestą żyjących, Kapucynów i Bernardynów. Tym końcem Graf Leyden członek Kommissji duchowney w mieście naszym uda się do Frankonii, gdzie przydując w Kommissji podobney Bambergskiej i Wurtzburgskiej zamykać będzie pomienione klasztory etc. obracając dobra, domy, fundusze i sprzęty na polepszenie edukacyi, iak w Bawaryi już zrobiono. Nowym edyktem Elektor zniósł prawo kadukowe w kraju swoim dla poddanych Helweckich, Włoskich, Saskich, Krzyżackich, Sattzburgskich, Tour Taxis, rozciągając one do krajów nowo-nabytych. Względem innych narodów zostanie prawo kadukowe na dawnym stopniu, dopóki nie zniósą u siebie onego dla Bawarczyków. — Emigracya z państw Elektorskich zabroniona pod ciężkimi karami, mianowicie konfiskaty majątku.

z *Frankfortu 3. Maja.*

Naskutek ustaw Deputacyi Rzeskiej przez Sejm pochwalonych, a przez Cesarza potwierdzonych, Badeński Margrabia przyjął wczoraj tytuł Elektorski; toż samo uczynił Xiążę Wurttembergski; obydwu wydał do poddanych manifest, z wyliczeniem nowych tytułów. Xiążę Wurttembergski piase się. X. Wurttembergskim, Elektorem i W. Stolnikiem S. P. R. Xiążęciem Teck, Landgraafem Tubingen, Xiążęciem Luwangen i Zwiefalten, Graffem wielu mieysc. Dnia 6. t. m. przeznaczony jest na obchod uroczysty tey pamiętki.

z *Paryża 6. Maja.*

Nie zniknęła iezcześnie nadzieja pokoju. Lord Whitworth odebrawszy pasporta na powrót do Londynu, i już mając gotowość wszękać do podróży, nie wyjechał iezcześnie. Wszyscy w tey stolicy potrwożeni byli, oprócz Konsula, i Ministra Talleyrand. Nie wiadomo co sprawiło odmianę; mówią iedni, że Ambassador nowe odebrał instrukcyje od Dworu swojego; drudzy że czeka iaką odpowiedź da Król Angielski na nowe propozyce od Generala Andreossy podać się mające; inni że Józef Buonaparte, czyli też Minister zagranicznych interesów miał z Lordem długą rozmowę, która go złożyła do opóźnienia wyjazdu. Cóżkolwiek bądź, podniosły się papiery nasze, a Senat, Prawodawcy, Trybunowie zgromadzeni dziś w nadziei czytania rappottu Konsulowskiego o stanie narodu trzyniejszym, rozeszli się zawiedzeni w oczekiwaniu swoim; jakoteż tłumy ciekawych obywatelów które napełniały wszystkie izby.

Słychać że rząd kazał drukować wszystkie pisma zciągające się do zatargów i negocjacyi Angielskich, mając obiawić tajemnicę całą narodowi, jeżeli będzie widział potrzebę wezwania go do nowej walki. — Do podróży bliżkiej Konsula czyniemy gotowość; po niektórych mieyscach Prefektowie i urzędnicy dobrowolną składkę ofiarowali na wspanialsze przyjęcie jego — Zastanowił tu powszechną uwagę postępek Mammeluków, którzy będąc poddaniami Sułtana, Elfy Beja postem naznaczyli do Londynu; ciekawie czekamy iak będzie przyjęty. — Jest ogłoska że na ostatniej radzie Stanu obecni Konsyliarze radzili okazać iezcześnie powolność nie iaką w przyjęciu lub podawaniu z naszey strony nowych propozyji do ugody. — Lecż Konsul oświadczył wyraźnie, że tym sposobem rzeż nigdy nie weźmie końca; zawsze albowiem Anglicy po ułatwieniu dawnych nowe trudności tworzyć mogą.

Institutum narodowe głośno pochwaliło i potwierdziło szczepienie ospy krowiej; iako

skuteczny i nieomylny sposób zapobieżenia naturalnej, tyfoidalnej doświadczeniami w Europie i po innych częściach świata ztwardzony — Z raportów Akademii Turynskiej widzimy, że człowiek od psa wściekłego w palec ukąszony, po okazanych już skutkach straszliwej choroby, przez galwanizm odzyskał zdrowie — Astronomowie Mechani i Lechevalier wyiechali do wysp Balearskich, gdzie zatrudnić się będą pomiarem merydyanu — Konsul publicznie odbierał przysięgę Ob. Kern Prezydenta Konsystorza wyznania Antypurgskiego w Departamentach nad Renem.

Franciszek Xawery Kaczyński Chor. ziemi Buskiej trzymający Folwark zastawą od Jasnie Wielki Platerow Kancl. Wileń. w Powiecie zawileyskim Leżący odumiał bez żadnej Dyspozycji zostawiwszy oprócz tego różne mobilia, srebra klejnoty zboże bydło konie cynę miedz i różnego gatunku żywioły po ukonczonym życiu swoim w r. 1803 w miesiącu lutym zaczęły ze naturalnej Sukcesorskiej siostrą rodzoną Maryanna z Kaczyńskich Abramowska do tego majątku w Gubernii Wileń. najduższą część z równie siostrą rodzoną Anna z Kaczyńskich Salamonowiczowa lub Salamonowiczowa w kordonie Zagranicznym najduższą lub potomstwo oney aby do rozdziału takiego majątku po śmierci rzezonego Franciszka Xawierego Kaczyńskiego też siostrą Anna z Kaczyńskich Salamonowiczowa lub Salamonowiczowa stawała do Gubernii Wileńskiej Litewskiej lub Suksesorowie w oney stawienię oświadczyli Publicum oświadcza.

D. 8. Maja 1803. z Wielkiego Siola uciekło 2. ludzi poddanych W. Sakowicza Se. Wawr. Tytuszek lokaj, lat 27. wzrostu średniego, pociągły twarzy pełnej, trochę rumianej, włosów ciemnych; ma surdut szaraczkowy ciemny nowy, 3 kurtki, uankinową, białą sukienką, i płócienną, z potrzebami nieciannemi; spodnie szaraczkowe, kuzimirkowe, białe sukienne; zabrał koszul kilka Holl. i inną ruchomość, która dla krótkości czasu nie wypisuje się, ponieważ miał sam klucze od garderoby. Drugi stałenny Jakub Łobacz lat 19, twarzy okrągłej, włosy i brwi czarne, urody miernej; wziął surdut szaraczkowy i spodnie tegoż koloru jak wyżej opisano; obydwaj zaś kapelusze, czapki, oraz zegarek srebrny płaski z taśmą srebrną, parę pistoletów. Jesliby okazywali świadectwo, to za zmyślone uważać trzeba.

Sąd Eksdywizorski Dekretem Sądu Gł. Lit. w Ru 1802. d. 23 Maja, (na rozdział połowy Dziewiałtowa do Alexandra Soroki należnej, między Kredytorów i Pretensorów jego) naznaczony; obwieszcza wszystkim Pretensorom do tego majątku uraszcżających pretensye; iż w terminie z Dekretu własnego przy tym zieżdzie w R. 1802 w d. 3 7br. po uprzedzonych zwyczajnych Akcesoryach naznaczonym; to jest w Ru terazn: 1803. na d. 9. Julii do pomienionego Dziewiałtowa w komplecie zieżdzie, i dzieła swoje rozpoczęte finalnie ukończyć przedsięwzie.

Litewska Grodzieńska izba skarbowa donosi, że dom sekwestrowany po śmierci Grodzieńskiego Kupca Jakuba Hausmana za dług skarbowy, w mieście Grodzie w rynku na rogu Wileńskiej i Plebańskiej ulicy, N. 467. o 3. piętach z sklepami 5. piwnicami 2. stajniami wozowniami i wszelkim meblem pokojowym, oceniony 5. ty. oz. 21. kto nabyć zechce, niech się stawi w tejże izbie skarbowej sam lub przez plenipotentów prawnie umocowanych na terminach. 1. Sierpnia 3. 2. Września 2. 3. Września 20 dnia r. 1805.

Urząd Magistratu miasta Guberni: Wilna w

skutek Rezolucji na dniu 15 Apr: terazn: 1803. R. na prośbę Izydora i Magdaleny Boczkowskich małżonkowi obywateli Wileń: podaną nastalej. Po z inwentowaniu, i przez publiczną licytacją wyprzedaniu sprzętów, i ruchomości po zmarłej mieszczance Wileń: Petroneli Juszkiewiczowej pozostałych; obwieszcza wszystkim Pretensorom z Kredytorow oney Juszkiewiczowej; iżby w przeciągu 4ch tygodni od daty niniejszej dla odebrania swych należności z masy okazanej i wyprzedanej z wyprzedanej oney ruchomości, z dowodami iawili się do Sądu Magistratu miasta Wilna. Ru 1803. Msca Apr: 28. dnia.

Magistrat Miasta Guberni: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraz idącego 1803. Januar: 23. d. zapadłego, obwieszcza wszystkim Kredytorom i Pretensorom zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż ściełających swe pretensye, który przez Publiczną Licytacją został wyprzedany, ażeby od daty dzisiejszej w przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swej należności sub Amissione oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Boku 1803 Miesiąca Marca 21 dnia Dekretem Komisyyi za najwyższym Ukazem sądzacy się dwa młyny po Biskupi i po Oginski zwane, z pod Possesyi JP. Andrzejewskiego i jego kompanii odebrane, i przez Rehabicyą i rzędową miastu Wilnowi oddane w dniach 10. U13. Apryla zostały. Magistrat Miasta Wilna w terminach Dekretem Komisyyi oznaczonych powinien był rzezone młyny licytować; i gdy dla zaszytych ze strony dawnych Possesorow przeszkód dopełnić tego niemógł; i czas licytacji Dekretem oznaczony upłynął; przeto Magistrat Wileński nieomieszkanie dopióro donos całemu Publicum, że dni 22. Aprilla 7. i 28. Maja, Roku idącego przez siebie oznaczonych, na Ratuszu po południu od godziny 2. do godziny 6. publicznie licytować będzie, i więcej dającemu w trzyletnią arendowną Possesya obydwaj młyny odda.

Pobor od Młyna Dekretem Komisyyi przeznaczony

Od Beczki spytlowanej Pszenicy i żyta bez dawania otręb - - - - - ZH: 8.
 Od Beczki Żyta na chleb rozowy ZH: 2.
 Od Beczki towaru - - - - - ZH: 1 g. 20.
 Od Beczki siodu piwnego - - - - - ZH: 1 g. 6.
 Donosi oraz Magistrat Miasta Wilna, że warunki tak na rzecz Miasta Wilna, iako i licytujących, w Punktach wyrażone, w ciągu trzech terminow Licytacji do komunikacyi każdemu służące, w czasie Licytacji oraz w każdym czasie w Kancelaryi Sądowej będące, dla Komunikacyi każdemu proszącemu dawane będą, między innymi ten najważniejszy z Dekretu Komisyyi w rzędzie piąty: „Licytujący powinni dostateczną mieć Ewikcyą, i urzędowe „wziąć zaświadczenie, z Juryzdykcyi względem „położenia majątku właściwego, że majątek pod „ewikcyą podpadający się, na pewność dotrzymania Kontraktowych warunkow, jest wolny od „ciężarow; i na odpowiedź dostatecznej, czy to „idącego do licytacji, czyli Paręcznika za Kontraktentem.

W. JPan Stanisław Marcinkiewicz Marszałek Eyszyski majątek swój Zeymele zwany w Powiecie Wilkomirskim w Parafii Pogirskiej sytuowany mający w sobie Dusz Męskiej sto sześć w Roku terazniejszym 1803. Apr: 18. dnia WW. JPanom Karolowi i Appolonii z Marcinkiewiczow Brunowom ex Pr. Gr. Pttu Upits. wiecznością wyprzedal, i takową sprzedaż w Księgach Ziemskich Pttu Wilkomirskiego w tejże Dacie przyznaniem stwierdził, ktoby do tego majątku, lub do W. Stanisława Marcinkiewicza Marszałka Eyszyskiego miał jaką pretensya, aby in spacio lat trzech do terazniejszych Dziezdzicow czynił odezwę pod upadkiem swojej pretensyi.